

ЦВЕТА ПОРЯЗОВА ЗА ВСЕКИ СЛУЧАЙ

chitanka.info

Когато дойде демокрацията Петър Петров пръв си хвърли партийната членска книжка. Появи се, макар и по-отстрана на първия митинг, който го плащеше с ентузиазираниите си викове, каквито на манифестациите не беше чувал, въпреки че не ги пропускаше. Терзания го мъчеха непрекъснато — а сега накъде?

Страх го беше да не загуби работата си, защото му оставаха малко години до пенсия. Пък и беше я започнал с партийно поръчение, заслужил си я е. Да, ама новият началник имаше други намерения, май... Но пък и човек не знае кой и докога...

Дотолкова се беше притеснил, че реши да се приспособи някак си. Още не можеше да забрави денят, когато наред площада го спря един бабаит от квартала и тихичко му просъска: „И да свалиш тая синя риза, нямаш право да носиш нищо в синьо!“. Оттогава той престана да минава през площада, щом зърнеше оня, едрия... А през лятото като отидоха на море с жена си, на плажа ходеше с една червена и една синя джапанка. За всеки случай, значи... На насмешливите подмятания смотолевяше: „Те другите две се скъсаха, та затова...“

Полека-лека стана по-смел. Не го съкратиха от работа. Вече беше пръв на митингите. После го включиха в подготовката на идващите избори. Той прояви небивал ентузиазъм в агитацията и когато новата му партия спечели естествено бе избран за общински съветник.

Сега мечтите му станаха други — гледаше все по-нагоре.

Само от време — навреме погледът му спираше на двете джапанки — синята и червената. Пазеше ги — за всеки случай...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.